

отъ народа. И като извардиха прати́ха навѣтницы, които сж при-
стрѣваха че сж праведни, сж намѣ-
реніе да го уловатъ въ нѣкоя рѣчь,
та да го прѣдадѣтъ на начал-
ство-то и на власть-та правителя. И тѣ го попытаха и рѣкоха: У-
чителю, знаемъ, че право дѣлаешъ
и учиши, и не глѣдаши на лице:
но по истина, Божіа пѣть учиши.
Право ли е за насъ да даваме да-
нокъ на Кесаря, или не? Я [той]
раздѣлѣ лѣжавство-то имъ и рече
имъ: Защо ма искѣшавате? По-
кажете ми единъ динаръ: Чій об-
разъ и надписъ има? Отговори́ха
и рѣкоха: Кесаревъ. Я Исусъ имъ
рече: като е тѣй, отдайте Кесарево-
то на Кесаря, и Божіе-то на Бо-
га. И неможаха да уловатъ нѣ-
що въ дѣла-та мѣ прѣдъ народа:
и зачѣдени за^ѣ отговора неговъ,
мълкнаха.

Въ Евангеліе на ап. мѣдѣла.

Отъ Лѣва начало 67.

Рече Господь: Некойсѣ, ма-
ло стадо, защото Отецъ
вѣлъ благоизволи да ви
даде царството. Про-
дайте имота си, и дайте милосты-
на: Направете си кесѣи, които не
увѣхтаватъ, скровище на небето
което не оскъдѣва, гдѣто крадецъ
неприближава нито молецъ растѣва.
Защото гдѣто е скровище то ва-
ше, тамъ ще вѣде и сѣрдце то ва-
ше. Да вѣдѣтъ чресла-та ви о-
пасаны, и свѣтильники-ти ви запа-
лени: И вы вѣдете подобни на че-
ловѣцы, които чакатъ господара

си, кога ще са вѣрне отъ свѣдѣ-
та, да мѣ отворатъ тосъ часъ, щомъ
доде и похлопа. Блажени тыа ра-
би, които като доде господарь-тъ
имъ, вы намѣри вѣдны; Исти-
на ви дѣлаемъ, че ще са опаше,
и ще вы тѣри да сѣдѣтъ на тра-
пеца-та, и ще мине да имъ послѣжи.
И ако доде въ втора-та стража,
или въ трета-та стража доде, и
вы намѣри тѣй, блажени са онѣа
раби. И това оше знайте; че ако
вы знаемъ Господарь-тъ на къ-
ща-та въ кой часъ ще доде краде-
цъ-тъ, вѣденъ вы столъ, и не вы
оставилъ да мѣ подкопавѣтъ къ-
ща-та. Вѣдете прочее и вы гото-
ви; защото въ които часъ не мы-
слите, Сынъ человѣческій ще доде.

Въ мѣдѣла ап. по въздвиженіе,

Отъ Лѣва, начало 76.

Рече Господь таа притча:
Некой си человекъ на-
прави голѣма вечера, и
покани мнозина. И въ
вѣмѣ-то на вечера-та прати слѣ-
га-та си да рече на канены-ты: е-
лайте, защото сичко е веке готово.
И начинаха сички-ти, (като) на е-
динъ (умъ) да са отричатъ: пър-
вѣй мѣ рече: нива вѣпихъ, и немамъ
нѣжда да излѣзъ и да ѣмъ вѣдъ;
Моля ти са, имай ма отреченъ. И
дрѣгъ рече: Петъ чивѣта волове вѣ-
пихъ, и отивамъ да вы опытамъ;
моля ти са имай ма отреченъ. И
дрѣгъ рече: Оженихъ са; и затоа
немогъ да додѣ. И когато си
доде този рабъ расказа на госпо-
дара си тоа. Тогава са разгнѣви
стѣпанникъ-тъ, и рече на раба си:

излѣзъ

